

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. XI. Ad vulnus lateris Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT XI.

Ad vulnus lateris Christi.

ERgo latus Christi clauso cor pandit a-
mori,

Nec poterit ferrum per latus ire
meum?

Lancea parce anima. Quid enim furis? ô
caue, torus

Nemeus ex illo vulnere sanguis eat.

Si nescis, mea mens Christi latet abdita
corde;

Hic viuo hic animam vulnerat hasta
meam.

Hasta ferox, mea sunt, quæ tu fers vulnera
Christo.

Desine. mortem vnam vulnus vtrumq;
dabit.

Hasta sitis? Christi de vulnere parce
cruori.

Pectus habes nostrum, sanguinis hic
satis est.

*Sin tibi non satis est pectus, totum hoc pete
corpus.*

More niuis sanguis sole fluentis eat.

Si nec hoc satis improbæ firi est, vna
seca nouacula quicquid in corpore
venarum est; vt quaqua parte pur-
purei saliant fontes, purpurea fluant
flamina, è quibus dilecto meo nas-
catur mare magnum, cui prospero
diuini flatus impulsu secundo inna-
uiget cursu, fluctibus ventoq; felix.
Quàm bene miscentur humana cæ-
lestibus! fortunati dies! felix sociatio!
ô quandoa! ut quousque inter spem
metumq; dubius destituor vento
aut fluctibus? imò quamdiu desti-
tuor amico ferro?

Verùm quid quereris anime, &
pro dilecti vulnere latus opponi
tuum? vis illo carere & carere cælo
vis non aperiri hæc ostia, & referat
cælum? vis firmari hos amoris ad-
tus, & ære cælos fusos stare imper-
uios, nulli penetrandos animæ, qui
no

non lotos agni huius purpura, qua
 sola, delibuta cedunt metalla, qua-
 cumque incude sudata? vis non re-
 nelli hos amoris cardines, vt exclu-
 daris ab amoris domo? Quòd si a-
 mores amas, & amoris tecta, ama
 vulnera amorum ostia. Iam quid ac-
 cusas ferrum? ama quæ referant o-
 stia cælorum clauēs. Obsequor. Abi-
 teodia, indignatio & æmulæ voces.
 Amo te meum ferrum, amo vos a-
 moris cælique mei beatæ clauēs. Fe-
 lix ô nimum ferrum tam nobili præ-
 rogatiua dilecti mei purpura vestitū,
 dilutum purpura! quis me beabit
 hoc ferro? veriùs è voto meo, quis
 me mutabit in hoc ferrum, vt sim
 hasta dilecto meo, fiam lancea lateri
 illius? semel infigar; numquam euel-
 lar. Semel illius vestiar purpura; nū-
 quam exuar. Semel illius poter vino;
 semper inebrier. Grata ô mihi pe-
 nuaria purpureo natãtia diuitem vin-
 demia vino. Grata cellæ promæ a-

O 3 moris

moris cibo locuplete reposito-
 rio facta. Satiet tantum æternum hoc ci-
 bo & potu: vt iam non inter vbera
 pascas, sed corde dilecti mei. Ibi fi-
 gam tentoria mea, ibi construam to-
 rum genitricis meæ. Ibi cubabo in
 meredie, in die desponsationis meæ.
 ibi ad eum commorabor omnibus die-
 bus vitæ meæ.

Ite Regum opes & surgentia celo
 tecta inuidiam Babylonio vertici fa-
 ctura. Ite laquearia auro grauida, &
 solido tantum non auro perpetuisq;
 gemmis cælata. Ite sub argento, au-
 ro, gemmis gementes papiliones lac-
 sum nauseantemque delitiis domi-
 num tegentes. Nulla mihi tecta, la-
 quearia nulla cruce nobiliora. Nul-
 lum stratum, mutatoria nulla qua-
 cumq; margarita, aut peregrina acu-
 inorata lateri dilecti mei suauiora.
 Dulciora que illius mihi vulnera, su-
 per mel & fauum, superq; saccharum
 & vina quocumq; torculari sudata.

vt non immeritò amem te mea lancea, tantorum mihi munerum felix. erogatrix. Perge fodere. non queror vltra. vt & ego pergam amare vulnibus purpureoq; lacte plenus. beata vulnera. & tu etiam magis lateris mei vulnus nobile.

Nam vt reliqua venerer, tu mihi tamen ante alia, princeps amoris mei. Nam vt facilis aliis, quos non tanta delictorum moles premit, aut innocentia etiam decorat, per pedes manusq; aditus: mihi tanta criminum rupe prægrauato, nisi maior laxiorq; pateat via, excludam amoris domo. Et quò mihi pedes manusq; innocentia, aut leuioris delicti digitales semitæ? ostia pandenda peccatori hæc erant. Donauit hoc me munere lancea; beata dono suo. Beatior ego dono illius, cum integra nunc pateant atria effractis verius quàm refertis valuis, lato cui-

O 4. cumque

cumque magnitudini itinere: etiam
 rupibus hic stratum iter, & compla-
 nata cuicumque oneri via est; eò cer-
 tior, quò fidentiùs illam calcat, qui-
 quis grauiore sarcina premitur. Ego
 ille sum è gementibus sub immani
 pondere primus, ex egentibus ma-
 ximus, ex ægrientibus summus. Et
 quid sperem nisi leuari onere, vale-
 tudinemque reparari? vt deposita se-
 mel in hunc portum sarcina, lætus
 hilarisque habitem in atris tuis, vbi
 pascar & explear purpureo lacte tuo,
 super vbera matris & cælorum deli-
 tias expetito. ò pascar, & æternùm
 fruam his delitiis! æternùm habitem
 in domo tua felici lancea reclusa, vt
 in seculum seculi laudem te, iungar-
 que tibi non dissociando æternùm
 nexu! ò quando! negas? quid nisi vim
 faciam, lanceaque iam factus, tam-
 quam oppositos amori aggeres, per-
 rumpam reluctantia latera? quam-
 quam quid reluctantur amore gra-
 uida?

uida
 taler
 quis
 quid
 etern
 quan
 tis, t
 bus, e
 sterriz
 bus a
 meæ
 nisi cr
 letibu
 rum n
 concu
 nacib
 ræ illæ
 meæ e
 tam al
 caro e
 dum h
 miore
 rant la
 lueran

uida? quæ mater non exoptauit na-
 talem diem tot mensibus prelasum?
 quis amans non coniungi amanti?
 quid? quòd mater omnis amans est
 eterno grauidata partu? quem num-
 quam in plenum effundet, nisi amā-
 tis, tamquam obstetricantis mani-
 bus, educatur in lucem. Ego illa ob-
 stetricum sum, quæ ferreis hastæ mani-
 bus amorem eduxi. Non manus illæ
 meæ? nam quod illud fuit ferrum
 nisi criminibus meis lentatum, sce-
 leribus malleatum, incude delicto-
 rum meorum exasperatum, ignibus
 concupiscentiæ meæ tamquam for-
 nacibus temperatum? meæ ergo du-
 ræ illæ manus. Felices, quia amoris
 meæ eductrices. Et quæ eduxisset
 tam altè habitantem? mollis omnis
 caro est. Ludit in superficie. Tentan-
 dum hoc profundum certiore fir-
 mioreque bolidè fuit. Et obdurue-
 rant latera, totque iam seculis occal-
 luerant solibus excocta. Quid face-

O 5, ret:

322 CAROLI SCRIBANI

ret nuda manus? ferro & chalybe o-
pus erat. Valentioribus nimirum re-
mediis educendus amor erat, tot
propugnaculis obsessus. Ergo ferro
tentata & inuenta via est. Quæ aber-
rantem me & alia omnia cogitan-
tem, ad intima amoris deduceret ha-
bitacula. Ô sit æternùm! ibi conuiuā,
ibi commoriar dilecto. Mori enim
ibi, vita mihi est, & non moritura vi-
ta. Quam ita demum voueo, vt nul-
lām mihi velim vitam sine fortuna-
ta hac morte. Audi hæc vota dilecte
mi. Quando?

Ⓞ *quando mens hac generosa prodigavi-
te,*

*Pectus in hoc patulum deuomet hanc
animam?*

vt sedem ibi figat æternam; dilecti q̄;
mei cor exanime noua animet ani-
ma; vt spoliata anima sua, anima vi-
uat cor illud mea. Felix anima, q̄ tri-
duano peregrinante exilio, anima di-
lecti mei, vicariū præbes munus: ma-
gis

gis etiam fortunata, cum dilecti tui
anima vita viues meliore, nobiliore.

Da hoc qui solus, potes dilecte mi,
vt tota tu viuas anima mea, ego tua;
æternaque sit vicaria hæc commuta-
tio, commigratio, animatio. Hæc re-
quies mea, cælum meum. Oppu-
gnent hostes, & vniuersa incurrat.
inimica manus, omnes inferorum a-
cies, illectrix caro, superbix & auari-
tix agmina, & quidquid vsquam in-
surgat tempestatum minarumque:
latus hoc mihi pro propugnaculo e-
rit valido & potenti, quo tectus ad-
uersarias rideam molitiones; & tam-
quam vento raptam paleam excu-
tiam omne hostile ferrum, iacula,
fraudes, robora, quocumque patre-
nata. Fluctus cogita, & superstan-
tem rupem. Fremant illi, sæuiant-
que & insurgant cælo minitabundi:
quid nisi iras suas bibent repercussi
& fracti illæsa victrice rupe? eadem
de valido hoc latetis propugna-

O 6 culo

culo cogita. Irruat quidquid terris
 inferisq; magnum validumque. Flu-
 ctus videbis rupibus repercussos, fe-
 stucas montibus incurretes, imbel-
 lemque; nudamque; Pygmæam manum,
 armatis gigantum exercitibus insul-
 tantem. Eueniant hæc mihi propu-
 gnacula, castraque; tutelaria æternum,
 ut protegar illis omnibus æternitatis
 annis. Cõcede hoc mihi dilecte mi,
 dilecte votorum meorum. Delitias,
 opes, honores, & quidquid terris
 gaudiorum, dignitatumque est con-
 cede aliis. Hic mea possessio, hæredi-
 tas mea, delitiæ, voluptas, gloria, sci-
 entia, corona mea, & omnia. Extra
 te pauperies mera, inscitia, inboni-
 tas, dolor, mærorque; præcordia exu-
 rens. Procul hæc à me, quia procul
 ab amoris domo, in qua æternum
 viuam illi, & illi æternum soli,
 & ille mihi.